

Dodatek k infinitivu futura

U sloves, která nemají supinum a nelze od nich tudíž vytvořit infinitiv futura *-urum esse* ani opisnou konjugaci futura tj. konj. na *-urus sim, essem*, nebo v pasivu, vyjadřuje latina následnost opisem:

1) **fore, futurum esse + ut + konj. přítomného (po hl. čase), resp. konj. imperfekta (po vedl. čase)**

Puto fore ut hoc studeas.

Myslím, že se tomu budeš věnovat.

Putabam fore ut hoc studeres.

Myslel jsem, že se tomu budeš věnovat.

(subjekt v akuzativu zmizí)

2) přidáním infinitivu **posse**, který také vyjadřuje budoucnost, resp. konjunktivu od slovesa *posse*, případně adverbii *mox, cras, postea* + konj. prez. nebo imperf.:

Puto te hoc studere posse. Putabam te hoc studere posse.

Non dubito, quin timere possis. Non dubito quin mox timeas. Nepochybuji, že se budeš bát.

Non dubitabam, quin timere posses. Non dubitabam quin mox timeres. Nepochyboval jsem...

pasivum: *Non dubito quin laudari possis. Non dubito quin mox lauderis.* Nepochybuji o tom, že budeš chválen.

Non dubitabam quin laudari posses. Non dubitabam quin mox laudareris. Nepochyboval jsem....

3) Tyto konstrukce často nahrazují také **infinitiv futura pasiva:**

Otho sperabat fore ut a Galba adoptaretur (místo oček. adoptatum iri)